

सुकृत्स्वसमितुशदेशकालादिकेयज्ञोपगंयज्ञोपयोगि ॥११॥ सिद्धिर्योगपरिपाकः तदर्पणीतस्यत्वत्स्वरूपप्रापिका ॥१२॥१३॥ कृतिः क्रिया विकारस्तत्फलभूतोहर्षादिः प्रणयस्तदभावः
प्रधीयतेस्मिन्सर्वमिति प्रधानं वासना बीजं अज्ञानं तदेवाव्ययं मनसो योनिश्च अन्नमयः सौम्यमन इति श्रुतेरन्तस्यापि मनो योनि त्वं उपहं भवत्स्वमात्रेण ननु मुख्यमिति वक्तुं परमेतियोनिवि
शेषणं प्रभावोऽर्थं शाश्वतः अकर्मजः ॥१४॥ हिरण्यमयः चित्तोत्तीरूपः गण्यते संख्यायंत इति गणास्तत्त्वानि अव्यक्तादीनि तेषामादिः जीविताश्रयः नदीसमुद्रवज्जीवस्य प्राण्यं स्थानं ॥१५॥ महा

वेदाश्च यज्ञाः सोमश्च दक्षिणापावको हविः ॥ यज्ञोपगं च यत्किंचिद्भगवोस्तदसंशयं ॥११॥ इष्टं दत्तमधीतं च व्रतानि नियमाश्च ये ॥ हीः कीर्तिः श्रीर्हृतिस्तुष्टिः
सिद्धिश्चैव तदर्पणी ॥१२॥ कामः क्रोधो भयं लोभो मदः स्तंभो मत्सरः ॥ आधयो व्याधयश्चैव भगवंस्तनवस्तव ॥१३॥ कृतिर्विकारः प्रणयः प्रधानं बीज
मव्ययं ॥ मनसः परमायोनिः प्रभावश्चापि शाश्वतः ॥१४॥ अव्यक्तः पावनो चित्तः सहस्रांशुर्हिरण्यमयः ॥ आदिर्गणानां सर्वेषां भवान् जैजीविताश्रयः
महानात्ममतिर्ब्रह्मा विश्वः शंभुः स्वयं भवः ॥ बुद्धिः प्रज्ञोपलब्धिश्च संवित्स्थितिर्धृतिस्मृतिः ॥१६॥ पर्यायवान् केनैव महानात्मा विभाव्यते ॥ त्वांबु
ध्वा ब्राम्हणो वेदात्प्रमोहं विनियच्छति ॥१७॥ हृदयं सर्वभूतानां क्षेत्रज्ञस्त्वमृषिस्तुतः ॥ सर्वतः पाणिपादस्त्वं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥१८॥ सर्वतः श्रुति
मोऽल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठसि ॥ फलं त्वमसिति ग्मांशोर्निमेषादिषु कर्मसु ॥१९॥ त्वं वै प्रभार्चिः पुरुषः सर्वस्य हृदिसंश्रितः ॥ अणिमामहिमा प्राप्तिरी
ज्ञानो ज्योतिरव्ययः ॥२०॥ त्वयि बुद्धिर्मतिर्लोकाः प्रपन्नाः संश्रिताश्च ये ॥ ध्यानिनो नित्ययोगाश्च सत्यसत्ताजितेन्द्रियः ॥२१॥ यस्त्वांध्रवं वेदयते गु
हाशयं प्रभं पुराणं पुरुषं च विग्रहं ॥ हिरण्यमयं बुद्धिमतं परांगतिं स बुद्धिमान् बुद्धिमतीत्यतिष्ठति ॥२२॥

निति महदाद्यैश्च तद्देशभिः पर्यायशब्दैः वेदे महाना

त्मा भवनेन विभाव्यते विचार्यते वेदार्थविद्धिः एतैः शब्दैस्त्वां वेदाद्ब्रह्मामोहं संसारमूलं अज्ञानं निनियच्छति नितरां नाशयति ॥१६॥१७॥ हृदयं हृदयस्थः क्षेत्रं महाभूतादिभ्यस्तंतं तज्ज्ञस्तत्प्रकाशकः ऋ
षिभिर्मंत्रैः स्तुतः स्तुतिमेषाह सर्वत इति ॥१८॥ तिग्मांशोः कर्मसु फलं स्वर्गस्वरं च त्वमसि ॥१९॥ तिग्मांशोः प्रभार्चिश्च अणिमालं ह्यसन्मात्रं महिमा त्रिविधपरिच्छेदशून्यं सत्तामात्रं अ
त्र प्रकृत्यर्थो दुर्लक्ष्यत्वादिः प्रत्ययार्थः सत्तेति विवेकः ॥२०॥ सत्यसत्ताः सत्यसंकल्पाः ॥२१॥ य इति वेदयते जानाति ज्ञात्वा शिष्यान् ज्ञापयतीति वा विग्रहं विशिष्टानुभवरूपं निष्कलजमिमा
त्रमित्यर्थः ॥२२॥